

ಕೆಲವರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡುವ. ಮತ್ತಾರೋ ಹೆಂಡ ಕುದಿದು ಅಲ್ಲೇ ಮಸ್ತ್ ಉರುಳಿ ಬಿಡುವ. ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಇಡೀ ತಂಡಕ್ಕೆ ಕಠಮಂಡು ತಲುಪುವುದೇ ದೊಡ್ಡ ತಲೆನೋವಾಗಿತ್ತು. ಹೇಗೋ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ತಲುಪಿದ್ದರು. ಈಗ ಈ ಯಾತ್ರೆ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಯಿತು ಎಂದು ಅವರು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದರು. 'ಯಾರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕೆಂದೆಯೋ, ನೀವೇ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ ಹೋಗಿ' ಎಂದು ರೋಸಿ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು, ಅವರು ಎದುರಿಸಿದ ತಾಪತ್ರಯಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಕೇಳುತ್ತಾ ಮೂವರು ಗೆಳೆಯರೂ ನಕ್ಕು ನಕ್ಕು ಸುಸ್ತಾದರು.

ಭಾವೇಶ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ ಟೀಮ್ ವರ್ಕ್, ಟೀಮ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಆ ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೇವಲ ಸಾಧನಗಳಿದ್ದರೆ ಸಾಧನೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಟೀಮ್ ವರ್ಕ್ ಬೇಕು. ಆ ತಂಡದ ಮುಖಂಡನಲ್ಲಿ ತಂಡವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ, ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಲೀಡರ್‌ಶಿಪ್ ಗುಣಗಳಿರಬೇಕು. ಬೈಕ್ ಇದ್ದೂ ಅವರು ತಲುಪಿರಲಿಲ್ಲ, ಸೈಕಲ್ ತುಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಇವರು ಅವರಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟಿದ್ದರು!

ಐವತ್ತೆರಡು ಮಂದಿಯ ಆ ತಂಡದ ತಾಪತ್ರಯಗಳನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಕಂಡಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಮೂರೇ ಯುವಕರಿದ್ದ ತಮ್ಮ ತಂಡದಲ್ಲಿ ಅದಾಗಲೇ ಬಿರುಕು ಮೂಡಿರುವುದು ಭಾವೇಶ್ ಅವರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಅನಿಸಿ ಖುಷಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತಾ ತಲುಪುತ್ತಾ ಮೂವರು ಗೆಳೆಯರ ನಡುವೆ ವಾದ ವಿವಾದ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚೇ ಆಗಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸು ಮುರಿದಿತ್ತು. ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಎಂತಹುದೋ ಇರುಸು ಮುರುಸು, ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಅವರು ತಂದಿದ್ದ 'ಯಾತ್ರಿ ಚೆಕ್'. ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಬಳಿ ಏಳುಂಟು ಸಾವಿರದ ಚೆಕ್ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದರೆ ಆತ ಸದಾ ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ಬಲು ಜುಗ್ಗತನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಭಾವೇಶ್ ಮತ್ತು ದಿನೇಶ್‌ಗೆ, 'ಅರೆ, ಈತ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜಿಪುಣತನ ಏಕೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಧ ಹಾದಿ ತಲುಪಿದ್ದೇವೆ. ಆತ ಹಣ ಬಿಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಸೈಕಲ್ ತುಳಿದು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಹಸಿವಾಗಿತ್ತು. ಏನಾದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ತಿನ್ನುಬೇಕು ಎಂಬ ಆಸೆ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಏನಾದರೂ ಕೊಳ್ಳುವ ಎಂದರೆ, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ನಕಾರ! ಎಲ್ಲ ಜಾಗದಲ್ಲೂ ದಾನಿಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಿಕ್ಕಿದಾಗಲೂ, ಬಹಳ ಬಾರಿ ಅವರು ಕೆಲವು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಗ್ಲೂಕೋಸ್ ಪುಡಿಯ ಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ಈ ಬೆಳೆದ ಯುವಕರ ಹಸಿವು ಹಿಂಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ...

ಇಬ್ಬರು ಗೆಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ಭಾವೇಶ್ ನೇಪಾಳಕ್ಕೆ ಕೈಗೊಂಡ ಸೈಕಲ್ ಯಾತ್ರೆ ಅವರಿಗೆ ಬದುಕಿನ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಲಿತ್ತು. ಮೂವರು ಹುಡುಗರ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಇಡೀ ಊರಿನ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಹಾಗೂ ಹಾರೈಕೆಯಿತ್ತು. ಹಾದಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಭಾವೇಶ್ ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ಸರಮಾಲೆಯೇ ಎದುರಾಯಿತು. ಸೈಕಲ್ ತುಳಿಯುವ ಸಂಕಷ್ಟ ಒಂದೆಡೆಯಾದರೆ, ಬಕಾಸುರ ಹಸಿವು ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ. ಈ ದುರ್ಗಮ ಪಯಣ ಭಾವೇಶ್‌ರಿಗೆ ಬದುಕಿನ ಸತ್ಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಸೈಟ್‌ಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿತು. ಆದರೆ, ಅವರದುರಿಗಿನ ಸವೆಸಬೇಕಾದ ದಾರಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿತ್ತು.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದು ಕೂಡಾ ಸಿಗದೆ, ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕಂಗಾಲಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡ ಇತ್ತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮೂವರು ಗೆಳೆಯರ ನಡುವೆ ಕಲಹ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಮೆಲ್ಲನೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ತಾನು ಮಾತ್ರ ಹೋಗಿ ತಿಂದು ಬಂದು ಬಿಡುವುದು ಅರಿವಾದಾಗ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೋಪ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆತನ ಬಳಿಯೇ ಎಲ್ಲ ಹಣ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ತನ್ನ ಹಸಿವನ್ನು ಹಿಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ದಿನೇಶ ಅಥವಾ ಭಾವೇಶ ಊಟಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೇಳಿದಾಗ ಕೊಡಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಇದು ವಿಪರೀತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಸೈಕಲ್ ಎತ್ತಿ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಒಗೆಯುವವರಗೂ ಜಗಳವಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಗೇ ಈ ಸೈಕಲ್ ಯಾತ್ರೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಿಡೋಣ ಎಂದು ಇವರಿಗೂ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನೇಪಾಳದಿಂದ ತಾವು ಸೈಕಲ್ ತುಳಿದುಕೊಂಡು ಒಟ್ಟಿಗೇ ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ, ತಮ್ಮನ್ನು ಬೇಳ್ಳೊಟ್ಟ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗದೆ ತಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗದು ಎಂದು ಭಾವೇಶ್ ಮತ್ತು ದಿನೇಶ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲರು. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹೇಗೋ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ವಿಪರೀತದ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡರು. ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಹಣವನ್ನು ಆತ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೂ ತಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ದೋಷ ಎಂದು ಅರಿವಾಗಿತ್ತು. ಹೊರಡುವಾಗಲೇ, ಹಣವನ್ನು ಮೂರು ಭಾಗವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಮೂರೂ ಜನ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ಇದೇ ಅಲ್ಲವೆ 'ರಿಸ್ಕ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್'ನ ಮೊದಲ ಪಾಠ.

ಪಶುಪತಿ ಧರ್ಮಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡ ದಿನಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿಿದ್ದವು. ಕಾರಣ ಮೂವರಿಗೂ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಊಟ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ನೇಪಾಳದಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸುತ್ತಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಕಠಮಂಡುವಿನಿಂದ ಹೊರಟು ಸುಮಾರು 200 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಪೋಖಿರಾ ತಲುಪಿದರು. ಪೋಖಿರಾ ನೇಪಾಳದ ಸುಂದರ ನಗರ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಟೆಲ್ ನೀಲ್ಲಿರಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡರು. ತಮಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ

ತುಂಬಾ ಆಹಾರ ಸಿಗದೆ, ಭಾವೇಶ್ ಮತ್ತು ದಿನೇಶ್ ಸಾಕಷ್ಟು ನಿಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಕಾರಣ ಅಷ್ಟು ಸೈಕಲ್ ತುಳಿಯಲು ಬೇಕಿದ್ದ ಕ್ವಾಲೊರಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರೊಟೀನ್ ಅವರು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಅಲ್ಲ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಪುಕ್ಕಟೆ ಊಟ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಮಾತ್ರ, ವರ್ಷದಿಂದ ಊಟ ಮಾಡಿಲ್ಲವೇನೋ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಮುಗಿಬಿಡು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದು ನೀಲ್ಲಿರಿ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಯೇ ಅವರು ನೀಡಿದ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಟೆಲಿನಾತ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಪರೋತ್ಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನೇ ಮರೆತಿದ್ದರು. ಅವರೋ ಬಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು, ಇವರುಗಳು ತಿನ್ನುತ್ತಲೇ ಹೋದರು. ಕಡೆಗೆ ಹೋಟೆಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಬಂದು, 'ಪರೋತ್ಗಳಲ್ಲ ಮುಗಿದವು' ಎಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಆತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕತನಕ್ಕೆ ನಾಚಿಗೆಪಡುವುದು ಬಿಟ್ಟು ಇವರುಗಳು ಬಹಳ ವಿನಮ್ರವಾಗಿ, 'ಪರೋತ್ ಮುಗಿದಿದ್ದರೆ, ಅನ್ನವನ್ನೇ ಬಡಿಸಿ' ಎಂದರೆ! ಅನ್ನ ಮುಕ್ಕುವಾಗ ಅರಿವಾಯಿತು, 'ಅರೆ ನಾವೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ?' ಯಾರೋ ಪುಕ್ಕಟೆ ಊಟ ಬಡಿಸಿದರೆ ಅವರ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನೇ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ' ಎನ್ನುವುದು. ಹಸಿವು ಅವರನ್ನು ಅಷ್ಟು ನಿರ್ಲಜ್ಜರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತ್ತು.

ನಿಜಕ್ಕೂ ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಇಷ್ಟು ಹಸಿದು ಸೊರಗಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರವಾಸದ ಅಷ್ಟೂ ಹಣ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಹತ್ತಿರ ಇತ್ತು. ಆತ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಹಣ ಬಿಚ್ಚುವವನಲ್ಲ. ಕಿತ್ತಾಡಿ, ಗುದ್ದಾಡಿ ಇವರೂ ಸೋತಿದ್ದರು. ಬಿಟ್ಟಿ ಊಟ ಸಿಗದಾದಾಗ, ದಿನೇಶ ಮತ್ತು ಭಾವೇಶ್ ಅವರ ಪಾಡು ಮಾತ್ರ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡ.

ಪೋಖಿರಾದಲ್ಲಿ ಪೂರಾ ಎರಡು ದಿನ ಉಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಫೇವಾ ಸರೋವರ ಮತ್ತು ಪಗೋಡಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ, ಎರಡು ದಿನ ಸೈಕಲ್ ತುಳಿದು ಪೋಖಿರಾದಿಂದ ಸುಮಾರು 190 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಇದ್ದ 'ಸೊನೌಲಿ